

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

M.G.

tegen

Het Nieuwsblad en Nieuwsblad.be

Met een mail van 22 februari 2025 van dient de heer M.G. een klacht in tegen Nieuwsblad en Nieuwsblad.be. Aanleiding voor zijn klacht zijn twee artikelen:

- van 23 december 2024 op Nieuwsblad.be met als titel: *“Met hoeveel mannen ging je al tegelijk naar bed?” Arts (78) veroordeeld voor aanranding van patiëntes;*
- van 24 december 2024 in Nieuwsblad Brugge Oostkust met als titel: *Arts (78) veroordeeld voor aanranding van patiëntes tijdens consultaties.*

De titel van het onlineartikel bevat tussen aanhalingstekens de vraag *“Met hoeveel mannen ging je al tegelijk naar bed?”*. Op de tussentitels en een paragraaf na zijn beide artikelen inhoudelijk identiek.

Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 28 maart 2025.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 3 juni 2025. Klager M.G. was aanwezig. Voor Nieuwsblad en Nieuwsblad.be waren redactiemanager Toon van den Meijdenberg en bedrijfsjurist Jessica Sijens aanwezig.

DE FEITEN

Beide artikelen brengen verslag uit over de pleidooien en het vonnis in een rechtszaak waarbij een huisarts (klager) terecht stond voor de aanranding van twee patiëntes.

In de inleiding van het artikel schrijft de journalist dat de handelingen die een 78-jarige huisarts uit Torhout bij twee patiëntes stelde wel degelijk een aanranding op hun eerbaarheid vormden en dat de man daarvoor tot achttien maanden celstraf met uitstel is veroordeeld. Hij vermeldt ook dat de arts zelf zijn onschuld altijd is blijven uitschreeuwen.

Het artikel zoomt in op een aantal feiten die beide patiëntes meemaakten tijdens een medisch onderzoek door de arts en waarvoor zij nadien een klacht wegens aanranding tegen hem indienden. De journalist schrijft dat beide vrouwen verklaarden dat de man met zijn kruis tegen hun achterwerk schuurde en dat hij bij een van de dames tijdens een liesonderzoek ook de geslachtsdelen boven de slip betastte.

De journalist vervolgt dat de arts tijdens een hoortest schunnige vragen stelde aan de vrouwen, zoals: *“Met hoeveel mannen ging je al naar bed?”* en *“En met hoeveel mannen tegelijk?”*. Tijdens de oogtest was de tweede kaart die de arts toonde, volgens de journalist niet toevallig, het nummer 69.

In het artikel staat vervolgens dat de arts 4,5 maanden in voorhechtenis zat en dat een psychiater oordeelde dat hij geestesgestoord is. Het parket vorderde zowel tijdens het onderzoek als tijdens het proces zijn internering, maar de rechtbank ging hier niet op in omdat de geestesstoornis niet in oorzakelijk verband zou staan met de aanrandingen. De rechtbank oordeelde dat de man eerder met complotdenken over de reden van zijn vervolging zou kampen.

Het artikel stelt verder dat de Orde der Artsen de arts voor twee weken schorste, maar dat dit enkel voor seksueel getinte opmerkingen was.

De journalist beschrijft ook wat de advocaat van de arts en de arts zelf tijdens de pleidooien hebben gezegd. Zijn advocaat pleitte dat de patiëntes de zaken verkeerd geïnterpreteerd hebben en dat de arts geen seksuele bedoelingen had. De journalist vermeldt dat de arts op het proces zelf een brief voorlas waarin hij zijn onschuld uitschreeuwde. Hij citeert de arts die zei dat al zijn handelingen volgens de regels verliepen en dat hij de bewoordingen waarvoor hij door de Orde geschorst werd nooit heeft kunnen weerleggen.

In het onlineartikel voegt de journalist er nog een paragraaf aan toe met andere uitspraken van de arts op het proces.

De journalist sluit het artikel af met een vermelding van de redenen waarom de rechtbank de aanrandingen bewezen achtte. Zo hield de rechtbank onder meer rekening met het feit dat beide slachtoffers onafhankelijk van elkaar dezelfde handelingen beschreven.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER is van mening dat de artikelen inbreuken bevatten op de artikels uit de Code over waarheidsgetrouwe berichtgeving, fair play en respect voor het privéleven.

Waarheidsgetrouw berichten

In de artikelen worden de klachten van de patiëntes en de inhoud van het vonnis beschreven als waar. Nergens spreekt de journalist in de voorwaardelijke zin. Hij gaat er ten onrechte van uit dat de aangehaalde klachten van de vrouwen de waarheid zijn. Het gaat om valse klachten.

Een eerste punt betreft de verklaring van twee vrouwen dat de zeventiger met zijn kruis tegen hun achterwerk aanschoorde, terwijl ze moesten vooroverbuigen voor een lenigheidsonderzoek. Bij een van de dames betastte hij tijdens een liesonderzoek ook de geslachtsdelen boven de slip.

Dit is totaal onwaar. Er gebeurde alleen een snelle palpatie in de liezen om eventuele liesbreuken vast te stellen, zoals het medisch protocol voor de sportverzekering voorschrijft.

Een tweede punt gaat over een oogtest die klager uitvoerde, en daarbij was de tweede kaart - niet toevallig, volgens de vrouwen - het nummer 69.

Klager gebruikte voor de oogtest vier voorgedrukte kleurentesten met getallen die in de handel verkrijgbaar zijn. De test met nummer 69 toonde hij steeds als laatste. Toen de patiënte “69” zei, zei klager “ja, soixante-neuf”, dat is alles.

Een derde punt gaat over een hoortest door klager, die volgens deze vrouwen volgende vragen zou gesteld hebben: “Met hoeveel mannen ging je al naar bed?” “En met hoeveel mannen tegelijk?”

Bij een hoortest stelde klager met een fluisterstem altijd ludieke vragen. Bijvoorbeeld bij een jongetje van 7 of hij al een vriendinnetje heeft en bij macho's hoeveel vriendinnen ze hebben en of ze daarmee toekomen. Bij de patiënte in kwestie fluisterde klager in haar rechteroor: “Heb jij een vriend?” en links: “De hoeveelste is hij?” Ze antwoordde daar lachend op: “Gij zijt een kieke, gij”. Klager had het niet over bedpartners, maar over een vriend en stelde nooit de vraag over “Hoeveel tegelijk”.

Het artikel vermeldt ook dat de Orde der Artsen hem schorste voor twee weken, weliswaar enkel voor seksueel getinte opmerkingen. Die schorsing is totaal onterecht. Er was geen sprake van ongepaste opmerkingen. De Orde heeft de formuleringen en klachten overgenomen uit de valse klacht van de patiënte. Klager sprak de Orde der Artsen daar meermaals over aan, maar kreeg nooit een antwoord.

De journalist schrijft dat klager zou kampen met complotdenken. Dit is uit de context van het verslag van de aangestelde psychiater gerukt, dat werd opgemaakt in een emotionele setting in de gevangenis na een gesprek van twintig minuten zonder onderzoek. Het verslag is volledig verkeerd.

De journalist is vooringenomen. In plaats van te vermelden wat de rechtbank in haar vonnis beslist, neemt de journalist de beoordeling tot de zijne wanneer hij schrijft: *“De handelingen die een huisarts uit Torhout stelde bij twee patiëntes vormden wel degelijk een aanranding op hun eerbaarheid.”*

De journalist is ook vooringenomen waar hij over de oogtest schrijft dat de tweede kaart “niet toevallig” het nummer 69 was.

De journalist is tot slot niet objectief. Hij vermeldt niet dat:

- de Orde der Artsen de medische onderzoeken van klager heeft bestempeld als “lege artis”, dat betekent deontologisch volgens de regels van de kunst en dus correct;
- er een psychiatrisch verslag was van een gerenommeerd neuropsychiater, waaruit blijkt dat de mentale en psychische toestand en de persoonlijkheid van klager zeer gezond en normaal zijn;
- de aangestelde forensisch anatoom-patholoog vaststelde dat er bij klager geen enkel bewijs van criminele activiteiten was.

Fair play, in het bijzonder ten aanzien van mensen in een kwetsbare situatie

Gezien zijn beroep en het feit dat klager zeer goed gekend is, bevindt hij zich in een kwetsbare situatie.

Respect voor het privéleven en de menselijke waardigheid

Klager is al 50 jaar huisarts, hij was erkend sportarts voor o.a. motorcross en hij gaf 15 jaar lang opleiding aan huisartsen. Hij was goed bekend, een publiek figuur zelfs. Het totaal gebrek aan respect voor zijn privacy heeft hem op sociaal, financieel en psychisch vlak zeer veel schade berokkend, tot en met het verlies van patiënten, vrienden en familieleden.

De richtlijn bij artikel 23 over identificatie in gerechtelijke context zegt dat beperkte identificatie met voornaam, beginletter van familienaam, leeftijd en woonplaats niet voor de

hand ligt bij lichte misdrijven. Bij klager gaat het om een licht misdrijf, bovendien na een valse klacht.

Ook het maatschappelijk belang kan niet worden ingeroepen aangezien klager een totaal verbod op medische activiteit opgelegd kreeg. Een waarschuwing voor mogelijk nieuwe slachtoffers was overbodig.

Door de herhaalde volledige identificatie in diverse voorgaande berichten, na elke rechtszitting, wisten de hele gemeente en alle artsen uit de streek om wie het ging.

Klager ging niet in beroep tegen het vonnis van de rechtbank vanwege de kosten en omdat volgens zijn advocaat de beroepskamer in Gent uit jonge magistraten bestaat die zeer streng oordelen over deze materie. Dat betekent niet dat hij akkoord ging met het vonnis.

HET NIEUWSBLAD en NIEUWSBLAD.BE

Waarheidsgetrouw berichten

Klager is een geneesheer die door de correctionele rechtbank werd veroordeeld voor aantasting van de seksuele integriteit van twee vrouwelijke patiënten, met de verzwarende factor dat het misdrijf werd gepleegd in de uitoefening van zijn functie. Hij kreeg een gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel en werd voor vijf jaar ontzet uit zijn rechten.

Het vonnis is zeer goed gemotiveerd, maar klager meent het oordeel van de rechtbank in twijfel te moeten trekken. De journalist baseerde zich voor zijn artikel op de beslissing van de rechtbank. De berichtgeving is in alle opzichten waarheidsgetrouw.

Het verweer van klager over de manier waarop hij het onderzoek bij zijn patiënten uitvoerde, is door de rechtbank niet aanvaard. Alle beschouwingen die betrekking hebben op zijn verweer zijn dan ook niet relevant.

Op het verweer van klager dat hij niet van “bedpartners” maar van “vriend” zou gesproken hebben en “de hoeveelste hij was” gaat Nieuwsblad niet in aangezien de rechtbank opmerkt dat zij de verklaringen van de twee vrouwelijke slachtoffers geloofwaardiger acht dan die van klager.

Van vooringenomenheid is geen sprake. De titel “*Arts veroordeeld voor aanranding*” is correct, net als de zin dat de handelingen die klager stelde bij zijn patiënten “*wel degelijk een aanranding op hun eerbaarheid vormden*”. Deze verwoording is neutraal en geeft gewoon weer dat er feiten van aanranding gepleegd zijn. In de titel van het online artikel staat een uitspraak die tijdens de rechtszitting werd geuit, namelijk “*Met hoeveel mannen ging je al tegelijk naar bed?*”. Daarom staat dat deel in de titel tussen aanhalingstekens, zoals het hoort bij een citaat.

Belangrijk is dat de rechtbank in het vonnis expliciet aangeeft “niet gebonden te zijn door de stelling van de Raad van Beroep van de Orde der Artsen dat het medisch onderzoek van slachtoffer nummer twee ‘lege artis’ werd uitgevoerd”. Vermits de rechtbank het oordeel van de Medische Raad terzijde schuift en erop wijst dat deze niet beschikte over het strafdossier en ook niet over alle informatie met betrekking tot de twee slachtoffers, kan aan de journalist geen gebrek aan objectiviteit worden verweten omdat hij daar geen melding van maakt.

Het volgens klager zeer gunstig verslag van de neuropsychiater is niet relevant, omdat de rechtbank het niet weerhoudt en er zelfs kritische kanttekeningen bij maakt.

Fair play

Er is geen inbreuk op het beginsel van fair play. Fair play kan niet worden ingeroepen door iemand die veroordeeld werd, op grond van de aanname dat die persoon zich in een kwetsbare situatie bevindt.

Respect voor het privéleven en de menselijke waardigheid

In het vonnis staat: “De bewezen verklaarde feiten zijn laakbaar en getuigen van een gebrekkige gedragscontrole en een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en voor de fysieke en psychische integriteit van zijn medemens, in het bijzonder van hen die zich tot beklagde wenden voor het verstrekken van medische zorgen en behandelingen en dus hun vertrouwen stellen in zijn persoon en zijn expertise. Beklaagde dient te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten absoluut niet te rijmen zijn met de voorbeeldfunctie die hij heeft als arts in de uitoefening van zijn beroep.”

Ook deze overweging is interessant: “De opschorting van de uitspraak zou een onvoldoende sterk maatschappelijk signaal uitmaken”.

Daarmee geeft de rechtbank enerzijds aan dat de feiten (een dokter die misbruik maakt van zijn functie om patiënten verbaal en lichamelijk seksueel lastig te vallen) maatschappelijk belangrijk zijn, anderzijds, dat de uitspraak van de rechtbank een maatschappelijk signaal moet zijn, om duidelijk te maken dat zulke gedragingen en uitlatingen absoluut onaanvaardbaar zijn. Hieruit volgt dat de media in zaken als deze niet alleen verslag mogen uitbrengen, maar dat het zelfs aangewezen is en dus bijna een maatschappelijke plicht om dat te doen, zodat alle dokters of zorgverstrekkers die zouden menen dat dergelijke gedragingen en uitlatingen op vandaag nog kunnen, tot het besef komen dat dit onaanvaardbaar is.

Er is zeker voldaan aan de voorwaarden voor identificatie, gelet op de ernst van de veroordeling en het maatschappelijk belang. De journalist vermeldt niet eens de initialen van klager. Het blijft bij “een 78-jarige huisarts uit Torhout”. De journalist hanteert dus een zeer minimalistische beschrijving. Hij vermeldt alleen de woonplaats van klager, terwijl zijn dokterspraktijk zich in een andere gemeente bevond. Deze minimalistische omschrijving is inhoudelijk relevant en zeker niet overdreven.

BESLISSING

De artikelen geven de inhoud van het vonnis en de verklaringen van het openbaar ministerie en klager en zijn advocaten tijdens de rechtszitting waarheidsgetrouw weer. De titels stroken met de inhoud van de artikels en met de inhoud van het vonnis. Dat geldt ook voor de titel van het online artikel: “Met hoeveel mannen ging je tegelijk naar bed”. Door deze vraag tussen aanhalingstekens te plaatsen, maakt de journalist op een correcte wijze duidelijk dat hij een citaat uit het vonnis weergeeft, dat hij ook vernam tijdens de openbare rechtszitting.

Er is geen sprake van een inbreuk op het principe van fair play, zoals klager voorhoudt. Hij bevindt zich als veroordeelde wegens aanranding niet in een kwetsbare situatie zoals bedoeld in de Code.

De journalist vermeldt in de artikelen de leeftijd en de woonplaats van klager, in combinatie met het feit dat hij huisarts is. Deze beperkte identificatie strookt met de richtlijn bij artikel 23 van de Code over identificatie van veroordeelden in gerechtelijke context en is geoorloofd. Aanranding in een arts-patiënt relatie en de veroordeling ervan zijn van maatschappelijk belang en rechtvaardigen identificatie zoals in het artikel. Er is geen sprake van een inbreuk op het privéleven van klager.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 4 september 2025